

Ulykkestilfælde — og det vil vel være hos saadanne, Spørgsmaalet hyppigst vil opstaa — vil ved en lille Tillægspræmie kunne have ogsaa de tilfældigt hos dem tjenende forsikrede. Derimod vil der for dem, der kun ganske tilfældigt bliver Arbejdsgivere, dem, der ikke ellers beskæftiger andre Mennesker i deres Tjeneste, kunne indtræffe Tilfælde, hvor et Ulykkestilfælde, indtruffet under et tilfældigt og ganske forbigaaende Arbejde hos de paagældende, vilde paalægge dem en alt for stor Byrde, hvis de skulde have Erstatningspligt, og Forsikring ikke i Forvejen var tegnet, hvilket ikke vilde falde naturligt. Nogle Eksempler vil vise dette. Hvis en Mand, som ellers aldrig beskæftiger Arbejdere, som han er pligtig at forsikre, lader en tilfældig arbejdssøgende kaste Sne for sig, f. Eks. i sin Have, og denne under Snekastningen kommer til Skade, vilde Overdragelsen af denne ene Dags eller ene Times Arbejde til en anden kunne volde ham en urimelig Byrde, og naar han ellers ikke har Arbejdere, som skal forsikres, vil man ikke kunne forlange, at han i det Øjeblik, han antager denne Mand til at udføre Snekastningen, skal sige: Jeg tør ikke lade dig udføre dette Arbejde, inden jeg faar dig forsikret — og hvis han ikke gjorde det, vilde Risikoen jo blive alt for stor. Paa samme Maade med en enlig Dame, som en enkelt Dag kalder en Mand fra Frelsens Hær til Hjælp ved et eller andet lille Arbejde; man kan ikke paalægge hende Erstatningsansvar i det Tilfælde, vedkommende kommer til Skade. Eller en Sypige, der sidder ved sin Maskine, faar en Veninde til at hjælpe sig med noget Arbejde, og vedkommende kommer til Skade. Hvis man ikke har en Undtagelsesbestemmelse, vil saadanne Tilfælde kunne ramme vedkommende, som ikke er Arbejdsgivere efter selve Lovens Definition, alt for haardt. Hvis man derfor tager den Definition, som jeg før nævnte, og som jeg tror, Arbejderforsikrings-Raadets Kontorchef, Hr. Faber, har udtænkt, kommer man udover de egentlige Vanskeligheder med Hensyn til dette Spørgsmaal.

Det ærede Medlem fra Odense (L. D. Rasmussen) og det ærede Medlem fra Sakskøbing (Rørdam) var utilfredse med den Bestemmelse, som gaar ud paa, at Erstatningen for Ulykker, der skyldes grov Uagtsomhed, kan nedsættes eller bortfalde. Saaledes som Bestemmelsen staar i Lovforslaget: at Bestemmelsen „kan“ nedsættes eller „kan“ bortfalde, og med Tilføjeelse af, at Arbejderforsikrings-Raadet i

sin Kendelse udtrykkelig skal paavise, hvorfor denne Nedsættelse eller dette Bortfald er sket, synes jeg, den ikke kan vække stor Betænkelighed. Arbejderforsikrings-Raadet vil efter hele sin Sammen sætning ikke være tilbøjeligt til at berøve nogen en Erstatning, som han har noget som helst rimeligt Krav paa, og selve den Regel, at man ikke bør vise grov Uagtsomhed under Arbejdets Udførelse, vil det dog ikke være unaturligt at have karakteriseret i Loven.

Det ærede Medlem fra Odense (L. D. Rasmussen) og det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (Fraenkel) fandt sig ikke tiltalte ved Bestemmelsen om, at Beruselse paa samme Maade kunde bevirke Erstatningens Nedsættelse eller Bortfald, og det ærede Medlem fra Odense mente, at en saadan Bestemmelse vilde virke nedslaaende for Arbejderne. Han paaviste meget rigtigt, i hvilken Grad Ædrueligheden er steget, ikke mindst paa Arbejdspladserne, hvorledes Livet her ganske har forandret Karakter i den sidste Snes Aar; men at derfor Bestemmelsen nu, sammenstillet med „grov Uagtsomhed“, skulde virke nedslaaende, kan jeg ikke tænke mig. Jeg kunde derimod vel tænke mig, at der kunde opstaa Tilfælde af en saadan Art, at det enkelte Individts Beruselse, hvorunder Ulykken indtraadte, var af en saadan Karakter, at man vilde finde det urigtigt, at der paahvilede Arbejdsgiveren Erstatningsansvar, og i den Form, Sætningen har faaet, hvor der kun er Bemyndigelse til Nedsættelse eller Bortfald af Erstatningen, kan jeg heller ikke forestille mig, at den i nogen Henseende vil volde Ulempe. Det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (Fraenkel) sagde, at for den, der kom til Skade, var det at faa Erstatning af saa overmaade væsentlig Betydning. Naar Arbejderforsikrings-Raadet tager Hensyn til alle de Forhold, det skal tage Hensyn til, og naar det afsiger sin Kendelse i Henhold til en saadan Ret til at nedsætte Erstatningen eller lade den bortfalde, kan denne Bestemmelse neppe komme til at virke paa nogen Maade farligt eller uheldigt, og om selve Bestemmelsen vil jeg sige det samme som om Bestemmelsen angaaende grov Uagtsomhed, nemlig at den i og for sig er logisk, naturlig og berettiget.

Endelig har jeg om Erstatningsansvar endnu kun en Bemærkning at gøre med Hensyn til Haverne, hvilket Forhold forskellige ærede Medlemmer har fremdraget. Det erkendes her af Arbejder-